

Zbiralec podob

Galerija Likovnega društva Kranj - ZDSL
4. julij - 29. julij 2023

Brut Carniollus

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani
COBISS.SI-ID 156893443
ISBN 978-961-96298-0-2 (PDF)

BRUT CARNIOLLUS (1959, Jesenice) je likovni umetnik in fotograf, ki se ukvarja z digitalnim kolažem in digitalno grafiko, pri čemer njegova dela najpogosteje izhajajo iz fotografskega zapisa in se kot razstavni eksponat materializirajo v obliki originalnega digitalnega UV odtisa. Njegova dela so razstavljena in nagrajena po vsem svetu. Od leta 2012 v vlogi paparazza zalezuje udeležence mednarodnega likovnega simpozija na Sinjem vrhu nad Ajdovščino. Je član ZDSLU in Likovnega društva Kranj. Zastopa ga Singularart. Kot samozaposleni v kulturi živi in dela v Radovljici.

[spletna stran: carniollus.com, instagram: [@carniollus](https://www.instagram.com/carniollus)]

Brut Carniollus

Auri, 100 x 70 cm, 2022

Portret je brez dvoma bil in ostaja eden glavnih in pomembnih žanrov v zgodovini umetnosti in to zgodovino piše tudi v dobi sodobnih umetniških praks. Ima svojo značilno magijo in moč, čeprav prav portretu prenekateri poznavalec sodobne umetnosti pogosto podstavlja številne prepreke- a vendar le portret živi med umetniki in bo preživel tudi v okviru sodobne umetniške scene.

105

Isadora, 100 x 70 cm, 2022

Z zapisovanjem individualnih fizičnih lastnosti, osebnosti predvsem pa psihološkega vidika posameznika, je to žanr, ki vzbuja zanimanje, saj smo tudi ljudje kot taki vpeti v družbo, kjer je vsak posameznik člen neke daljše verige, a vendarle edinstven v vsakršnem pogledu. In ker človek kot objekt zanimanja sočloveka ne bo nikdar izgubil, bo portret večno izpolnjeval neke norme, ki pritičejo umetnosti in nikdar ne bo konzervativen, saj sledi sodobniku, človeku, ki biva tukaj in zdaj.

ART

Embrace, 100 x 70 cm, 2022

Sodobna umetnost portret sicer skuša postaviti v preživel svet, v zgodovino, češ, da gre za golo reprezentacijo, a tu so še mnogi drugi konteksti, v katerih portret živi- vprašanje identitete, psihološki vidiki, socialno ozadje. Ob veliki poplavi portretov in avtoportretov, ki gredo danes v milijone (zaradi dobe, ki ji vlada tehnologija dostopna vsakomur), se seveda tudi umetniški portret kot žanr prilagaja zahtevam sodobne umetnosti, nanj vplivajo različna umetniška gibanja in vplivi- zato umetnost portreta še danes in jutri ohranja trden status znotraj likovne umetnosti.

Girl and the city, 100 x 100 cm, 2022

105

Brut Carniolus s tehniko digitalnega kolaža in digitalne grafike že vrsto let zapisuje številne podobe posameznikov, znancev in neznancev, ki skozi ustvarjeno nadnaravno veliko podobo postajajo tudi naši znanci. Ko se obrnemo proč, ko zapustimo prostor galerije, podobe ostajajo v naši zavesti in se neprestano vračajo vanjo. Način, kako se Brut loteva interpretacije vsake posamične podobe, je na nek način postal njegov zaščitni znak, signatura in težko bi spregledali podobe in se ne spomnili tistih, ki smo jih v preteklosti že videli, pa čeprav pretečejo meseci ali celo leta- podobe se zasidrajo v nas... nadnaravno veliki obrazi, ki strmijo v nas pogosto v živahnem, nezemljskem koloritu polni neke nedoumljive lepote, včasih srhljivo hladni spet drugič tako poznano topli, ženske ali moški, brezimne osebe.

Streetview, 70 x 100 cm, 2022

Podobe, ki jih avtor shranjuje lahko mesece ali celo leta, se v nekem trenutku znajdejo pred njim in zaživijo novo zgodbo v nekakšnih zrežiranih mestih, ki jih avtor gradi iz realnih delov velemest sveta in delujejo kot barvna kulisa. Včasih ozadja, ki jih Brut sestavlja ali le detajlira dajejo vtis dominantnega prostora, ki nadvladuje človeka. Masivne gmote posamičnih stavb in arhitekturnih organizmov, organiziranih v urejeno celoto, nas spominjajo na neko znano realnost, a vendarle vzbujajo odtujenost, kot da smo se znašli znotraj prostorov metafizičnega, v katerem smo kot posamezniki izgubljeni in kjer nas preveva občutek nebogljenosti in nemoči.

Nighthawk, 100 x 100 cm, 2022

TOB

To vzdušje avtor še dodatno stopnjuje na način, da te urbane prostore popolnoma izprazni, izsesa življenje do zadnje mogoče točke in poda pogled iz različnih perspektiv. Mitologijo izgubljenega, utopičnega sveta, ki je na mestu kot prostor zaradi prostora, Brut Carniollus nadaljuje oziroma vzporedno gradi z obrazi. Obraz posameznika, obraz ulice, zabrisana identiteta, v jukstapozicijo z varljivimi mesti, ki obstajajo ali pa tudi ne, ki tako kot neimenljivi znanci iz novega avtorjevega cikla del ostajajo zabrisani.

10

Glimpse, 100 x 70 cm, 2022

105

Gaze, 100 x 70 cm, 2022

Obrazi se nam prikazujejo v profilu, polprofilu, en face – takrat se srečamo s posameznikom iz oči v oči, ki v nas, zaradi nadnaravne velikosti, vzbujajo različna občutja. Portret nas vodi naprej, skozi sebe v mesto neznank, da skušamo skozenj razbrati, kaj je še tam zadaj, kaj nam bo ostalo skrito, kaj še bi morali opaziti. Ponekod »za-podoba« izgine in ostanejo le še linije – kratke, podaljšane, ostre ali oble.

Bamboo girl, 100 x 70 cm, 2022

Godec, 100 x 100 cm, 2022

105

Včasih oči posameznega obraza upirajo pogled v nas iz grobe površine zidu, delov stavb, ulice, v zadnjem obdobju tudi iz narave- avtor izbere za kuliso tisto, kar najbolj zaznamuje posameznika. Ob teh v nas zazrtih portretih so tukaj še drugi, ki se z odmaknjenimi pogledi obračajo stran, vse pa avtor postavlja v osrednjo os in jim tako daje jasno primarno vlogo njegovega lastnega zanimanja.

105

Pandora, 100 x 70 cm, 2022

Portreti predajajo umirjeno stanje portretiranca, dinamiko podajo arhitekturni ali naravni detajli ozadja, barvna paleta kot pomensko dopolnilo pa je tista, ki nakaže stanje, ki je tu, da dokončno, uredi in pokaže notranje igro portretiranca in se nehote prenaša tudi v gledalca, ki v posamičnem delu vidi svojo lastno izkušnjo. Kaj nam sporočajo vsi ti posamezniki- resnico o položaju in pomenu posameznika danes, njegovo vlogo, našo brezimnost, osamljenost in izgubljenost v svetu in družbi, ki vse bolj izgublja svoj kompas.

Saša Bučan

1. Kako te je zaneslo v umetnost?

Nedvomno je največ prispeval moj osnovnošolski učitelj likovne vzgoje in v tistem času tudi moj razrednik, France Boltar, odličen akvarelist, kakor sem izvedel leta kasneje. Mimogrede, njegova hči je kustosinja Galerije Šivčeva hiša v Radovljici s katero odlično sodelujeva. No, njen oče si je izmislil odličen način, kako umiriti najbolj nemirne učence (pravzaprav oba) in sicer tako, da naju je, kadar sva bila še posebno moteča, po pouku zaprl v svoj kabinet, od tal do stropa poln knjig o umetnosti. In ko sva listala po njih, se nama je razkril nov, še neodkrit svet in vsaj pri meni sprožil nenasitno željo po odkrivanju lepega na najbolj nenavadnih mestih. Kljub njegovim neutrudnim prizadevanjem se nisem nikoli priučil risanja in slikanja, vendar nam je znal pokazati tudi drugačne načine likovnega izražanja in nas pri tem podpiral, pa čeprav nismo kazali kakšnih resnejših talentov.

2. Kateri umetniki ali gibanja so najbolj vplivali nate?

Naj se sliši še tako neverjetno, a prav vsak umetnik, s katerim sem se kdajkoli osebno srečal, je zame vir velikega navdiha, česar se pogosto zavem šele leta po tem. In ne le umetniki, pravzaprav vsakdo, ki se svojega dela loteva s strastjo. Po nenavadnem in komaj verjetnem naključju imam že od leta 2012 vsako leto priložnost s fotoaparatom dokumentirati Mednarodni likovni simpozij Slovenija odprta za umetnost. In niti približno vam ne morem povedati, kako zelo uživam v vsakem trenutku. Ko opazujem umetnike, ki ustvarjajo pred mojimi očmi, sem zelo hvaležen za to neverjetno priložnost. In skoraj nehote se vsakič sproti tudi naučim česa, kar mi kasneje pride prav pri lastnem ustvarjanju. Seveda je veliko umetnikov, ki jih ne poznam osebno in katerih dela občudujem, a jih je preprosto preveč, da bi lahko kogarkoli posebej izpostavil.

3. Katere teme vključuje tvoje delo?

Pravzaprav se ves čas ubadam z enim samim vprašanjem: kaj pomeni biti človek? Kar se izrazi skozi portret, urbano krajino, geometrijsko ali abstraktno likovno kompozicijo, vse skupaj bolj ali manj prepoznavno sestavljeno v digitalni kolaž.

4. Kaj je zate pomembno pri vizualnih izkušnjah, ki jih ustvarjaš?

V najboljšem primeru bo gledalec ob pogledu na moje likovno delu prepoznal svojo lastno zgodbo.

5. Kakšen je v tvojih delih pomen medija in barve?

Ker so moja dela ustvarjena digitalno, so večinoma natisnjena na napeto platno. Iz čisto praktičnih razlogov nimam prav veliko možnosti pri izbiri podlage. Bi pa rad omenil, da so nam danes na voljo prav vsi likovni postopki, tehnike in metode, ki si jih je kdorkoli izmislil do trenutka, ko se lotimo novega likovnega dela. Kar zadeva barve, ima vsak umetnik osebno paletu, ki se sicer lahko sčasoma spremeni. Sam proces digitalnega kolaža je nekoliko podvržen temu, da že precej zgodaj v procesu teži k polnobarvnemu spektru, zaradi česar je ta paleta manj očitna, vendar je vedno prisotna. Po drugi strani pa je kar nekaj mojih del, ne le fotografij, črno-belih. Kar verjetno kaže na močan vpliv tradicionalne fotografije.

6. Ali delaš po spominu, v živo, po fotografijah ali drugih virih? Opiši svoj ustvarjalni proces.

Odvisno. Toda v resnici sta le dve izhodišni točki vsakega mojega umetniškega dela, ena sama fotografija ali vrstica kode. Nimam se za fotografa, na kakršne pomislimo, ko omenimo Adamsa, Cartier-Bressona ali meni najljubšega Salgada, saj sem v bistvu zbiralec podob. Fotoaparat je zame le orodje za skoraj nezavedno

zbiranje teh podob, nekako to kar sta za slikarja svinčnik in skicirka. Večino časa so te fotografske podobe le odložene na rob zavesti in čakajo, da jih ponovno odkrijem, nemalokrat leta po tem, ko so bile posnete. In potem me nekega dne ena od njih nagovori in postopek se začne. Včasih gre le za preprosto kadriranje in črno-belo pretvorbo. A najpogosteje je to začetek digitalnega kolaža, ki skoraj praviloma vključuje ne samo moje lastne, temveč tudi fotografije iz javnih virov, nemalokrat tudi računalniško grafiko. Ali celo eno od svojih dokončanih del, zaradi česar si mislim, da sem okolju prijazen umetnik, ki reciklira svoja umetniška dela. Včasih obstaja nejasna predstava o tem, kaj želim doseči s tem kolažem, vendar se umetniško delo največkrat ustvari kar samo, jaz pa sem tukaj zgolj orodje. Ko pa gledam svoje delo na razstavi, uživam v tem, ko znova analiziram, dekonstruiram in ponovno odkrivam vse podrobnosti, ki jih morda v procesu ustvarjanja sploh nisem opazil.

7. Kateri je tvoj najljubši umetniški spodrselj? Je spremenil tvojo perspektivo?

Če smo čisto natančni, je vsako moje delo nekakšen spodrselj ;-))

8. Imaš kakšne umetniške cilje za prihodnost?

Ves čas delam na številnih, pogosto večletnih projektih, obupujem nad njimi, jih opuščam, znova odkrivam, se mrščim nad njimi, se nad njimi navdušujem, jih puščam zoreti... Vsak dan torej nastaja nekaj novega, vendar pa vsako dokončano delo potrebuje svoj čas, da se nanj privadim in se sprijaznim s tem, da bi lahko šlo med ljudi.

9. Kakšna je po tvojem mnenju vloga umetnika v današnjem času?

Vloga umetnika je pravzaprav ves čas enaka, biti kritik in pričati časa v katerem živi.

Brut Carniolus

Izdala in založila:

Likovno društvo Kranj – ZDSLU, zanj Cveto Zlate

Organizacija razstave:

Martina Marenčič

Besedila:

Saša Bučan

Fotografija:

Jernej Čampelj

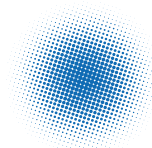
Fotografija na naslovnici:

Godec, 100 x 100 cm, 2022

Oblikovanje in prelom:

Mitja Bokun

Kranj, julij 2023

ZDSLU
Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov
The Slovenian Association of Fine Arts Societies

MESTNA OBČINA KRANJ

Galerija Likovnega društva Kranj – ZDSLU
Glavni trg 4 • 4000 Kranj, M: 040 578 877
W: likovnodrustvo-kranj.weebly.com
E: ldkranj20@gmail.com

Delovni čas: od torika do petka 10.00-18.00, sobota 10,00-13,00
Ob ponedeljkih, nedeljah in praznikih zaprto!

Brut Carniollus